

[7th August 1954]

MR. SPEAKER :—" I now call upon the Hon. Minister to reply to the debate."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I have nothing to say in reply to the debate."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 27 of 1954), as amended, be passed into law.' "

The motion was carried and the Bill was passed into law.

(2) THE BHAVANISAGAR TOWNSHIP BILL, 1954.

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Bhavanisagar Township Bill ^a, 1954, for constituting a Township for the Bhavanisagar Colony and move :—

' That the Bill be taken into consideration at once.'

" The House is probably aware that the Lower Bhavani Project in the Coimbatore district is nearing completion. The project estimates are expected to be closed by February 1955. For the execution of this project, a large number of staff had to be employed and they had to be stationed at Bhavanisagar, and many buildings were constructed for the purpose. A colony thus sprang up at Bhavanisagar Headworks in course of time. The colony consists almost entirely of departmental staff, job workers and labourers employed in the execution of the Lower Bhavani Project. The sanitation, health, water-supply, housing, lighting and roads in the colony have been provided by the Public Works Department and the administration of the colony is now in the hands of the Executive Engineer, Lower Bhavani Project Headworks.

" The question of utilizing the buildings and quarters that would become surplus to the requirements of the Public Works Department, when the project is completed, is separately engaging the attention of the Government. Whatever use the vacant buildings may be put to, there will still be a large number of people residing in the colony for whose benefit some sort of local administrative body would be necessary. The area is at present under the jurisdiction two panchayat boards and it will not be desirable to have the administration of the colony under such dual control. Moreover, many of the buildings are likely to be in the occupation of the Government Departments and Government staff and it is rather unnecessary and inappropriate that a Government colony consisting almost entirely of Government land and property should

7th August 1954] [Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

be under the administration of a panchayat or panchayats especially in the early stages, before permanent non-official settlers come to the place and establish themselves. Administration by trained officials is, therefore, desirable under the circumstances.

“Section 3 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, empowers the Inspector of Municipal Councils and Local Boards by notification, to exclude from a village panchayat, any revenue village comprised therein. But in regard to any village so excluded, it is obligatory on the Inspector to take action to constitute a panchayat in accordance with Section 3 (1) of that Act. There is no provision in the Village Panchayats Act, 1950, which enables him or the Government to exclude any local area from the jurisdiction of a panchayat unless such excluded area is itself to be constituted into a panchayat.

“The question of amending the Village Panchayat Act, 1950, to provide for the exclusion of such areas from the jurisdiction of an existing panchayat without another panchayat being constituted for them is under consideration separately. But this proposed general legislation may take time to be passed, and it is considered that it would be preferable to have a separate Act for Bhavanisagar to establish a Township Committee there under Government aegis for administration by nominees of Government, most of whom would be officials, on the model of the Mettur Township Committee. After the township has dealt with all the early problems and if a number of non-officials settle in the area, the question of entrusting the administration to a non-official body may be considered.

“Accordingly, it is proposed to undertake legislation to exclude the Bhavanisagar area from the jurisdiction of the two Panchayat Boards of Kuduvay and Thoppampalayam, form the area so excluded into a township and vest the administration of the Township in a Committee.”

MR. SPEAKER :—“Motion moved—

‘That the Bhavanisagar Township Bill, 1954, be taken into consideration at once.’”

* SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பவானிசாகர் அணைக்கட்டு முடியும் தருவாயில் இருப்பதினால் பஞ்சாயத்துகளின் கீழ் இங்கு இருக்கும்படியான கிராமங்களை டவுன்ஷிப்பாக மாற்றவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். ஆனால் அவைகள் டவுன்ஷிப்பாக மாறுவதற்கு முன்னாலே பவானிசாகர் கட்டும்போது என்ன நிலையிலே சர்க்கார் பூமிகளை ஆர்ஜிதம் செய்தார்கள் என்றும், எந்த முறையிலே இங்கு இருக்கும்படியான மக்களுக்கு வேறு பூமிகள் விநியோகிக்கப்பட்டது என்றும், இங்கு வாழும்படியான மக்களின் நிலை என்ன என்றும் யாதொரு முடிவுக்கும் சர்க்கார் வரவில்லை. அந்தத் தொகுதியிலிருந்து வரும் நான் பல தடவைகளில் இது விஷயமாக சர்க்காருக்கு அந்த மக்களிடையே இருக்கும்படியான கஷ்டங்களை எடுத்து சொல்லியும்கூட இன்னும் ஒரு விதமான முடிவுக்கும் வரவில்லை.

3.05
p.m.

“அணை கட்டுவதற்கு முன்னால் சுமார் ஐந்து கிராமங்களை சர்க்கார் ஆர்ஜிதம் செய்தார்கள். Submerged area, தண்ணீரால் மூழ்கப்படும்

[Sri P. G. Karuthiruman]

[7th August 1954]

இத்திற்கு வேண்டிய ஐந்து கிராமங்கள் போக, Colonization, சர்க்கார் சிப்பந்திகள் அணை வேலைக்கு ஈடுபட்ட மக்கள் இருப்பதற்காக, செய்வதற்காக ஐந்து கிராமங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டன. அப்போது மராமத்து இலாக்கா என்ன சொன்னார்கள் என்றால் தங்கள் தேவைக்குப்போக மீதி இருப்பதை மக்களுக்கு திருப்பிக் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த முறையிலே வேண்டிய அளவுக்குமேல் இரண்டு மூன்று பங்கு பூமிகள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டன. இப்பொழுது அந்த மக்களுக்கு கொடுக்கும்படியான பூமியிலே ஐந்து ஏக்கர் நிலம் இதுமாகவும் அதற்கு மேல் 30 ஏக்கர் வரையிலும் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் கொடுப்பதாக சொல்லப்பட்டது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு பூரணமாக இன்னும் அவைகள் வினியோகிக்கப்படவில்லை. ஆனால் ஒரு குறித்த காலத்திலே வினியோகிக்கப்படும் என்று ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டு சொல்லிவிட்டது. மராமத்து இலாக்கா அதிகாரிகள் 'எல்லாம் முடிந்துவிட்டன' என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால், இங்கு இருக்கும்படியான மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

“ரெவினியூ போர்டிலே இதற்கு இரண்டு விதமான அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. அணைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலத்திலிருந்த மக்களுக்குத் தான் 30 ஏக்கர் கொடுப்பதென்றும், Colonization-காக ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட பூமியிலே இருந்தவர்களுக்கு ஐந்து ஏக்கர் என்றும் இரண்டு பாடுபாடுகள் இருக்கின்றன. பூமியை இழந்தவர்கள் எல்லாம் ஒரே நிலையிலே இருக்கின்றனரே ஒழிய மூழ்கப்பட்ட கிராமங்களில் வாழ்ந்தவர்கள் என்றும் Colony கிராமத்தில் இருந்தவர்கள் என்றும் வித்தியாசம் இருக்கக் கூடாது. அவர்களுக்கு பக்கத்திலே சிற்சில இடங்களில் உள்ள விவசாய பூமிகள் எல்லாவற்றையும் ஆர்ஜிதம் செய்துவிட்டார்கள். ஆனால் அங்கு இருக்கும் வீடுகளுக்கு இன்னும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படவில்லை. பொங்கார் கிராமம் அணைக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிறது. இருநூறு வீடுகள்தான் இங்கு இருக்கின்றன. அதைச்சுற்றிலும் உள்ள விவசாயிகளின் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்தார்கள். அவர்களுக்கு ஐந்து ஏக்கர் நிலம்தான் கொடுக்கப்படுகின்றன. அங்கு இருக்கும்படியான குடிமக்களுடைய வீடுகளுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டுமென்றால் மேலே பணம் கொடுப்பது கஷ்டம் என்று சொல்லுவார்கள். எப்போது பூமிகளை ஆர்ஜிதம் செய்தார்களோ, அப்போதே அங்கு இருக்கும்படியான மக்களுடைய வீடுகளுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு திட்டத்தை நாம் கொண்டுவருவதற்கு முன்னால் அதனால் ஏற்படும்படியான பிரச்சனைகளை முதலில் தீர்த்துவிட்டு பின்னால் ஒரு திட்டமான முடிவுக்கு வருவதுதான் நல்ல முறை என்று நினைக்கிறேன். விவசாயத்திற்கு அருகதையாக இருக்கும் நிலத்தையும் கூட, ஒரு காலத்தில் மண் அணைக்கு மண் தேவையாக இருக்கும்பொழுது இந்த நிலங்கள் வேண்டியிருக்கும் என்ற காரணத்தைச் சொல்லி ஆர்ஜிதம் செய்த பூமி சர்க்காரிடமே இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். விவசாயம் செய்யப்பட்டிருந்த சுமார் 200 ஏக்கர் பூமி சர்க்கார் கைவசம் இருக்கிறது. மராமத்து இலாக்கா என்ன சொன்னதென்றால் ‘மீதி இருக்கும்படியான பூமியை வேலை முடிந்த பிறகு விவசாயிகளிடம் திருப்பி கொடுத்துவிடுகிறோம்.’ ஆனால் இப்பொழுது அதே மராமத்து இலாக்காவின் விவசாயத்திற்கு அருகதையுள்ள 200, 300 ஏக்கர் நிலத்தை மண் எடுப்பதற்கு தேவையாயிருக்கிறதென்று சொல்லிவிட்டார்கள். அப்படி இருக்கும்போது அதனால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வேண்டிய பூமியை வேரிடத்திலே கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இல்லாவிடில் விவசாயத்தை மீண்டும் தொடர்ந்து நடத்தவதற்கு யார் நஷ்ட ஈடு திருப்பி கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு பூமியை திருப்பிக்கொடுக்கப்பட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பூமி சொந்தக்காரர்களுக்கே குறைவான குத்தகையில் விவசாயம் செய்வதற்கு அனுமதி அளிக்கப்படுதல் மிகவும் அவசியம். இந்தப் பிரச்சனை யெல்லாம் தீராமல் இருக்கின்றன. கஷ்டங்களும் சங்கடங்களும் ஏற்பட்டு நெருக்கடியான நிலையில் இருக்கின்றன. ஒரு முடிவையும் இதுவரையிலும் காணப்படவில்லை. டவுன்ஷிப் ஏற்படுத்தி இந்த இரண்டு பஞ்சாயத்துகளையும் அந்தக் காலனியோடு சேர்த்தால் மேட்டூரில் ஏற்பட்ட நெருக்கடியைப்போல் இங்கும் ஏற்படும். மேட்டூரில் நெருக்கடி எவ்வளவு தூரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தது.

7th August 1954] [Sri P. G. Karuthiruman]

விஷயம். அங்கு பூமிகளை திருப்பிக் கொடுத்தும் வாங்கிக் கொள்ளும் நிலைமையில் இல்லை. அதனால் இங்கு பூமிகளை திருப்பிக் கொடுப்பதாக இருந்தால் அதற்கு திட்டவட்டமான ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆகவே அந்த கிராமங்களுக்கு இரண்டு விதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பூமிகளை ஒப்படைப்பதற்கு முன்னால் அங்குள்ள வீடுகளுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படாமல் இரண்டு கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கெல்லாம் நஷ்ட ஈடு கொடுத்தாக வேண்டும். 30 ஏக்கர் வரை பூமி உள்ளவர்களுக்கு பூமி கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அவ்விதம் 30 ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கும் காலனி கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு 30 ஏக்கர் வரை பூமி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும். இந்த இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக பூமிகளை சரியானபடி விநியோகம் செய்யாத நிலைமையில் இருப்பதால் அங்குள்ள மக்கள் அதிருப்தியுடன் இருக்கிறார்கள். அதனால் சங்கடப்பட்டுக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அந்த பூமிகளை கொடுத்துவிட்டால் அதற்கு உரிமை கொண்டாடுவார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அங்குள்ள குடியானவர்களுக்கு பூமியை பிறகு கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது அங்கு வேலை முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. அதனால் அதை டவுன்ஷிப்பாக மாற்றவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்குள் அவர்களுக்குள்ள பூமியைக் கொடுக்கவேண்டும். இனிமேல் அங்கு புதுப் புது வரிகளைப் போடும்படியான நிலைமை ஏற்படலாம். இப்பொழுது அங்குள்ள இஞ்சினீர், என். டி. ஓ. முதலிய அதிகாரிகள் இருப்பதற்கு வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கு செளகரியமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் சாதாரணமாக கிராம மக்கள் அங்கு இருக்க விரும்ப மாட்டார்கள். அங்கு காலனியை டவுன்ஷிப்பாக மாற்றுவதற்கு எல்லோரும் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். டவுன்ஷிப் ஏற்பட்டால் அவர்களுக்கு செளகரியமாகத்தான் இருக்கும். அங்கு காலனியில் 500 நடுத்தர வகுப்பினர் குடும்பங்கள் இருக்கின்றார்கள். அங்கு 4,000 தொழிலாளர்கள் வசிப்பதற்கு இடம் இருக்கிறது. அங்கு 200, 300 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்பது வாஸ்தவம்தான். டவுன்ஷிப்பாக மாற்றுவதற்கு முன் சர்க்கார் அந்த மக்களின் செளகரியங்களை கவனிக்க வேண்டும். உண்டியாக அங்குள்ள பொது மக்களைக் கலந்து அவர்களுடைய பிரச்சினை என்ன, அவைகளை நிரந்தரமாக தீர்ப்பதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதையும், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பூமிகளை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கும் முன் கூட்டியே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எந்த குடியானவர்கள் அங்கு நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை தெரிந்து அவர்களுக்கு முதலில் வேறுநிலம் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு திட்டவட்டமான ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். இப்பொழுது மேட்ரீஸில் நில ஆர்ஜிதம் செய்து அங்குள்ளவர்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்பட்டது போல் இங்கும் ஏற்படக்கூடாது. உண்டியாக இப்பொழுது செய்ய வேண்டியது என்னவென்றால் இப்பொழுது சில கிராமங்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்துவிட்டு டவுன்ஷிப் ஏற்படும்போது அங்குள்ள எரியாவை விஸ்தரித்து விவசாயிகளுக்கு அருகதையான பூமிகளை இப்பொழுது திருப்பிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதைப் பற்றி மராமத்து இலாகாவை ஆலோசனை கேட்டால் பின்னால் மண் அணை போடுவதற்கு வேண்டும், அதற்கு எவ்வளவு நாள் ஆகும் என்று சொல்லமுடியாது என்று சொல்லுவார்கள். அது ஒரு டெக்னிகல் அப்ஜெக்ட்ஷன். (technical objection). அந்த மாதிரியான நிலைமை ஏற்படாமல் விவசாயிகளுக்கு அந்த பூமிகளில் முன் உரிமை வேண்டும். இப்பொழுது பூமி தங்களது என்று சொல்வதற்கு உரிமை இல்லை. ஆகவே டவுன்ஷிப் வருவதற்குமுன் அங்கு பொதுக்கூட்டங்கள் போட்டு அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை கேட்டு அவர்களுக்கு வேண்டியவைகளைச் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அத்துடன் அந்த இரண்டு கிராமங்களையும் இதில் சேர்க்காமல் இருந்தால் நல்லதாக இருக்கும். பிறகு அங்குள்ள எல்லா பிரச்சினைகளையும் டவுன்ஷிப் ஏற்படுவதற்கு முன் தீர்த்து வைக்க வேண்டும். அத்துடன் காலனி கிராமங்களில் உள்ள விவசாய மக்களுக்கு 30 ஏக்கர் வரை அவர்களுக்கு பூமி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இவைகளுக்கு எல்லாம் முதலில் ஒரு தீர்மானம் செய்து கொண்டு பின்னால் டவுன்ஷிப்பமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

[7th August 1954]

3 15
p.m.**SRI M. KALYANASUNDRAM** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,

இந்த மசோதாவில் கண்டிருக்கிறபடி பவானிசாகர் பிரதேசத்தை டவுன்ஷிப்பாக அமைக்க வேண்டும் என்கின்ற நோக்கத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இந்த டவுன்ஷிப் கமிட்டியை அமைக்கும் முறையை எங்களால் ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. ஜனநாயகத்திற்கு முறையை முறையில் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் இவ்வளவு பெரிய காலனியை நிர்வகிக்க வேண்டிய பொறுப்பை ஒப்படைப்பது சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த கமிட்டியை தேர்தல் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மெம்பர்களைக்கொண்டு அமைக்க வேண்டும். அங்கு வசிக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் பெரும்பாலும் பவானிசாகரில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுடன்தான். இன்னும் பார்த்தால் மின்சார நிலைய அமைக்கப்படலாம். அது சம்பந்தமான உத்தியோகஸ்தர்களும் ஊழியர்களும் அங்கு வசிக்க நேரிடும். ஆகவே இது சர்க்காருடைய நேரடியான கவனத்தின் கீழ் டவுன்ஷிப்பாக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற அவசியம் இருந்தாலும்கூட இந்த டவுன்ஷிப் கமிட்டி முனிசிபல் ஆக்டில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்களை வசிக்கக்கூடிய வசதி இருப்பதால் இந்த கமிட்டியானது தேர்தல் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும். இதை உடனடியாக ஆலோசனை பண்ணி முடிவு செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே இதை கவனிக்க ஒன்று இதை செலக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும். அல்லது இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அது வரையில் இந்த ஆலோசனையை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்கின்ற யோசனையை நான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. தவிர இவையெல்லாம் சிரமமாக இருக்கும். அங்கு ஜனங்கள் இருக்க மாட்டார்கள் என்ற சந்தேகத்தை மந்திரி அவர்கள் சொல்லலாம். இதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்லலாம். இப்பொழுது பொன்மலையில் காலனி இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காருக்குச் சொந்தமான காலனி அது அங்கு நிலம், கப்பம், ரோட், லைட், எல்லாம் மத்திய சர்க்காருக்குச் சொந்தமானது. அப்படி இருந்தும்கூட அங்கே வசிக்கும் ரயில்வே தொழிலாளர்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய ஒரு கமிட்டி அந்த நிர்வாகத்தை நடத்திக் கொண்டுவருகிறது. இதை ஒரு உதாரணமாக பின்பற்றி தொழிலாளர்கள், அவர்களையுடைய குடும்பம், வியாபாரிகள், முதலியவர்கள் பவானிசாகர் கிராமங்களில் இருந்தால் அவர்கள் எல்லோரையும் போட்டர்களாக ஏற்படுத்தி அவர்கள் மூலமாக தேர்ந்தெடுத்து ஒரு கமிட்டியை அமைக்க வேண்டும். தன் தலைவரை அந்தக் கமிட்டியே தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த உரிமையைக் கொடுத்து கமிட்டி அமைக்க வேண்டும். (P.W.D.) யின் கீழ் இருப்பதைக் காட்டிலும் இந்த முறையில் இருப்பது நல்லது என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே இந்த யோசனைகளை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அதைப் போலவே கனம் கருத்திருமன் சொன்னதுபோல் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும். அவர்களையே நிலங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு வேறு எங்கேயாவது நிலம் வாங்கிக் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலங்களை பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியம், என்பனவற்றைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

3-20
p.m.***SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER** :—“கனம் சபாநாயகர்

அவர்களே, கனம் மராமத்திலாகா மந்திரி அவர்கள் கோயமுத்தூர் ஜில்லா விலுள்ள பவானிசாகர் பிரதேசத்தில் டவுன்ஷிப் கமிட்டியை அமைக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் ஆதரிக்கும் முன்பாக மேட்டூர் டவுன்ஷிப் கமிட்டி எவ்வாறு நடைபெற்று வருகின்றது என்கின்ற விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“மேட்டூர் டவுன்ஷிப் கமிட்டி மிகவும் மோசமான நிலைமையில் தான் நடந்துவருகின்றது. அதனை நான் நேரடியாகப் பார்க்கிறேன். அந்த டவுன்ஷிப் கமிட்டி ஆரம்பிக்கப்பட்டு பல வருஷங்கள் ஆகின்றன. இன்னும் ஒரு மெர்க்குரி லைட்கூடப் போடவில்லை. மெர்க்குரி லைட் போட

7th August 1954] [Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder]

வேண்டுமென்று அங்குள்ள மில் தொழிலாளர்கள் எவ்வளவோ கேட்டுக் கொண்டும் இதுவரையிலும் போடவில்லை. அந்தக் கமிட்டியில் பெரும்பாலும் உத்தியோகஸ்தர்களுடனான மெம்பர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாங்கள் அவ்வூரில் 6 மாதத்திற்கு இருப்போமோ ஒரு வருஷத்திற்கு இருப்போமோ என்ற எண்ணத்தில் கொஞ்சம்கூட அக்கறை தெரிவித்து வதே கிடையாது. அங்குள்ள ஜனங்களுக்கு குடிப்பதற்குத் கூட தண்ணீர் வசதி கிடையாது. கக்கூஸ் வசதி கிடையாது. இப்படிப்பட்ட கேவலமான முறையில் அது நடந்துவரும் விஷயம் சர்க்காருக்கும் தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கும் தெரியும். முன்பே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் டவுன்ஷிப் கமிட்டிகளே சரியான முறையில் நடக்காதபோது இன்றைக்கு பவானிசாகர் டவுன்ஷிப் கமிட்டியை அமைப்பது ரொம்பவும் பொருத்தமற்றதாகும். மேட்டூர் பகுதி மக்கள் அந்த மேட்டூர் டவுன்ஷிப் கமிட்டியை எடுத்துவிட்டு மறுபடியும் முனிசிபாலிட்டியையே கொண்டுவரவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆனால் அதனை எப்படி எடுத்துச் சொல்வது என்றுதான் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. அதையும் கூடிய சீக்கிரத்தில் டவுன்ஷிப்பிலிருந்து முனிசிபாலிட்டியாக மாற்றிவிட்டால் கூட நன்மையாக இருக்கும். ஆகவே இப்பொழுது பவானிசாகர் டவுன்ஷிப் கமிட்டியை ஏற்படுத்த முன் வந்திருப்பது அவ்வளவு சரியல்ல. ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லலாம், அந்தப் பிரதேசத்தில் மக்களே கிடையாது, சொத்துக்கள் பெரும்பாலும் சர்க்காரிடையே, ஆகவே தான் டவுன்ஷிப் கமிட்டியை ஏற்படுத்துகிறோம் என்பதாக. இப்பொழுது ஏற்படுத்தினாலும்கூட இன்னும் ஐந்து வருஷத்திலாவது அதை மறுபடியும் மாற்றி முனிசிபாலிட்டியாகச் செய்வதே நல்லது என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். ஆகவே இந்த மசோதாவை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டு இவ்விஷயங்களை எல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்வதே உசிதமென்றும், அதற்குப் பிறகு சட்டமாகச் செய்தால்தான் நல்லது என்றும் கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, as has been stated in the Statement of Objects and Reasons, this Bill is the result of the Lower Bhavani Scheme. In ancient times, townships grew around temples, but in this age of industry it is no wonder that townships spring up around river valley schemes. At this stage, I would like to impress upon the Minister that a river valley scheme brings in its train not only the problem of townships but also several other problems. Recently the Deputy Minister for Planning in the Central Government, addressing about seventy-five thousand people who had been **dispossessed** as a result of the execution of the Damodar Valley Project, said : ‘ Government are not satisfied with merely giving lands and money to the dispossessed; they want also to rehabilitate them to their original position.’ This means that the execution of big river valley schemes brings with it the problem of rehabilitation. Of course, the Hon. Deputy Minister’s statement implied that it was the duty of the Government to give relief and rehabilitate those who had been dispossessed by such schemes in the interests of the community. But I regret to say that our Government have done nothing to provide relief or rehabilitation—let alone adequate relief or rehabilitation—to those who have been affected by such schemes. This morning a statement was made in this House that compensation was paid to the house-owners and that nothing else remained to be done by the Government. As a matter of fact, when such schemes are executed, those who get the compensation or any other benefit that is awarded for the acquisition of the land are people who are probably

[Sri M. Narayana Kurup] [7th August 1954]

far away from the area. But those who are dispossessed are men on the spot and they get nothing. I believe the hon. Member who spoke a few moments before made it plain that these problems still remained in the Lower Bhavani area. Those who had been tilling the lands that have been acquired and those who had been residing in the huts or houses that have been acquired are not the persons who get the compensation. I do not want to digress and draw instances from the working of the Malampuzha Scheme. Inasmuch as this is a difficulty arising from the working of a river valley scheme, I would like to impress upon the Government that it is their duty to give as much relief and rehabilitation as possible to those thrown out of their lands and thrown out of work. While we, the people of Malabar generally, welcome the Malampuzha Scheme and the benefits it confers, our hearts bleed when we think of the ten thousand or so people who have been dispossessed and have become destitutes. About 2,497 acres of double-crop land and 1,000 acres of single crop-land have been acquired for the Malampuzha Scheme and these lands were cultivated by about four hundred verumpattam tenants and their families. Not one pie out of the compensation paid for the acquisition of these lands has gone to these verumpattam tenants who have been the tillers of the soil. We must know that a large number of agricultural labourers were employed on cultivating these three thousand odd acres of land. As a result of the storing up of the reservoir, all these people have been rendered homeless, landless and workless. (The Hon. Sri C. Subramaniam: 'We shall not take up any scheme in Malabar!') We must take up schemes. The Malampuzha river flows by the side of mountain and a hill tribe known as Adivasis are living in huts on the mountain slopes. As water rose in the reservoir, they had to climb higher and higher without any help. These are the necessary consequences, but the Government must face them and help the affected people to stand on their own legs. I regret the interruption of the Hon. Finance Minister. It does not follow from my statement that schemes should not be taken up in Malabar or anywhere else. It means that schemes should be taken up but that the evils should be remedied."

* SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, I have gone through the Statement of Objects and Reasons for constituting a Township Committee for the Bhavanisagar area. (The Hon. Sri C. Subramaniam: 'Has the hon. Member visited the Bhavanisagar area?') I have not visited the area. The object of this Bill is to provide facilities for the residents and to control the area by the officials living in that area. We generally disagree with the method of constituting the Committee. Members of the Township Committee are nominated instead of being elected. I want to throw a small suggestion before the Government concerning a different area which also needs immediate attention by the Government of Madras. I am referring to the village known as Mamallapuram, familiarly known as Mahabalipuram, a sea-shore village in Chingleput district. This place has been attracting visitors and tourists from all over the world. It is famous for the Pallava

7th August 1954] [Sri K. Vinayakam]

school of sculpture. It contains works of historical importance: there are stone carvings and temples carved out of a single stone which are a standing monument of the high level of sculpture that has been attained in South India.

(At this stage Mr. Speaker occupied the Chair.)

“ This has been there uncared for for the past seven centuries though the Protector of Ancient Monuments is the officer who has been put in charge of the area. I know I am digressing from the subject on hand, but I am arguing why a township should not be constituted for this area which attracts plenty of tourists from all over the world. Recently, there has been a suggestion to open a Tourist Home in that area. The Hon. Ministers in charge of Finance and Public Works have inspected the area and have selected a spot also for the purpose. The point I am driving at is that it is a centre which attracts international personages and which needs to be taken due care of by the Government of Madras. The local people are not in a position to improve the locality with the result that it is in a very dilapidated condition. I request the Government to come forward with another Bill to constitute a township for Mahabalipuram at least in the next session.” 3-30 p.m.

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Speaker, I wish to view the whole problem purely from the point of view of self-Government. It seems that the Government are interested in having townships in a number of places. This is the second Bill that they are introducing and the second effort that they are making in order to constitute townships. A township was sought to be constituted for Courtallam on the ground that the place was a sanatorium and that the Government should have control over it so that it might be made attractive for tourists. The Government have a township in Mettur where there is a dam and I had occasion very recently to visit Mettur and see how that township was being administered. The township in Mettur, as I have seen it, is a disgrace. It has an income of Rs. 2 lakhs and a population, I believe, of over 25,000. The condition of the roads is disgraceful. The living quarters of the workers are not worth human habitation. The President of the Township is the Executive Engineer who knows nothing about public life and who does not understand the people. If this is a sample of a township, I feel that there should be no townships at all. When we have panchayats and local self-Government, I do not see any reason why the Government should have the power to nominate committees and have control over the townships. If the method of constituting townships is liberalized like that of panchayats, municipalities or corporations and if all the members of the Township Committee are elected, I certainly have no objection to the constitution of townships. I, therefore, feel that the Government should not make it a policy to constitute townships where there are hydro-electric installations or where there are tourist centres. Such places should not be controlled by the Government through township committees. They should be administered by elected municipalities over which the people would have control, and the Government may help them with advice and guidance.”

[7th August 1954]

3-34
p.m.

* **SRI A. RATNAM** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பவானிசாகர் டவுன்ஷிப் கமிட்டி மசோதாவைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யப்படுகமுன் இன்றையதினம் ஆட்சியாளர்களால் ஜனநாயகம் எப்படி சீரழிக்கப்படுகிறது என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஜனநாயகமுறைப்படி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு நடைபெற்றுவரும் தொப்பம்பாளையம், குடுவாய் போன்ற பஞ்சாயத்துகளில் இருக்கும் பிரதேசங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து இவைகளுக்கு பவானிசாகர் டவுன்ஷிப் கமிட்டி நிறுவ உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தாரால் நியமனம் செய்யப்படும் இக்கமிட்டியில் 6 மெம்பர்கள் இருப்பார்கள். இவர்கள் அந்தப் பிராந்திய நிர்வாகத்தில், குறிப்பாக ரோடுகள் போடுதல், தண்ணீர் வசதி, சுகாதார வசதி, விளக்கு வசதி போன்றவைகளைச் செய்து வருவார்கள். இந்தக் கமிட்டியில் உத்தியோகப்பற்றற்றவர்கள் இரண்டு பேர்கள் இருப்பார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் நியமிக்கப்போகும் இந்த அதிகாரிகள் வேறு நாட்டிலிருந்து இங்கே வந்துவிடப்போவதில்லை யென்றாலும்கூட மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டே இதன் நிர்வாகத்தை நடத்துவதுதான் சரியானதாகும். அந்தப் பிரதிநிதிகள் பணத்தை எந்த வகையிலும் துர்வினியோகம் செய்ய வழியேகிடையாது. ஏனென்றால் எந்தத் திட்டத்தைப் போட்டாலும் அந்தத்திட்டத்தை சர்க்கார் அங்கீகரிக்கும்முன் அவைகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவரும் அதிகாரம் அவர்களுக்குக் கிடையாது. ஆகவே ஜனநாயகம் நாட்டில் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பும் என் போன்றவர்களின் ஆசை அந்த ஆட்சி அதிகாரத்தை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பிரதிநிதிகளினால் கொடுக்க வேண்டுமென்பதே யாகும். எனவே டவுன்ஷிப்புகமிட்டியை நியமித்தாலும்கூட இதன் அங்கத்தினர்கள் அரசாங்கத்தாரால் நியமனம் செய்யப்படுவதற்குப் பதிலாக மக்களாலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களாக இருத்தல் நலமென்று கருதுகிறேன். அது ஜனநாயக முறைப்படி இருக்குமென்றும் நம்புகிறேன். மேலும் இந்தக் கமிட்டியில் 6 பேர்களில் உத்தியோகப்பற்றற்றவர்கள் இரண்டு பேர்கள் தான் இருப்பார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உத்தியோகப்பற்றற்றவர்கள் குறைந்தது மூன்று பேர்களாவது இருக்கும்படியாகச் செய்தும் முக்கியமாகும். பொதுவாக, இந்த மசோதாவில் பல திருத்தங்கள் செய்யப்படவேண்டியிருக்கிறது. அந்தத் திருத்தங்களையெல்லாம் சர்க்கார் கொண்டுவரவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

3-40
p.m.

* **SRI K. V. RAMASWAMY** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த டவுன்ஷிப் கமிட்டியானது அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல் சர்க்காரால் நியமிக்கப்படவேண்டும் என்பதை மாதிரம் நான் எதிர்க்கிறேன். இது ஜனநாயக சகாப்தம். எதுவும் பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமென்றும், அப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சபையோ அல்லது ஸ்தாபனமோதான் நாட்டை நிர்வகிக்க வேண்டுமென்கிற மனப்பான்மை வளர்ந்துவரக்கூடிய காலம் இது. சின்னஞ்சிறு கிராமங்கள் முதல் நகரபரிபாலனம் வரையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சபையினால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இப்படிப்பட்ட வழக்கம் சின்னஞ்சிறு கிராமங்கள் முதல் பெரிய நகரங்கள் வரையில் இருந்துவரும்போது, பவானிசாகரம் டவுன்ஷிப் கமிட்டியானது சர்க்காரால் நியமிக்கப்படவேண்டும் என்பதாக இந்த மசோதாவில் கூறப்படுகிறது. அதேசமயத்தில் இந்த மசோதாவைப் பிரேரிக் போது, “இந்த பவானிசாகரம் டவுன்ஷிப் கமிட்டியானது மேட்டூர் டவுன்ஷிப் கமிட்டியை முன்மாதிரியாகக் கொண்டதாக இருக்கும்”, என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். மேட்டூரிலிருந்து சமீபத்தில் திரும்பிவந்துள்ள கனம் டாக்டர் கே. பி. மெனன் அவர்கள் மேட்டூர் டவுன்ஷிப் இருக்கும்படியான நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லியதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். அந்த டவுன்ஷிப் கமிட்டியின் நிர்வாகம் எவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறதென்பதை அவர் மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லிவிட்டார். தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்கவதற்கு உதவிகரமாக மேட்டூர் அணை இருக்கிறது. ஏராளமான தண்ணீர் அதில் தேங்குகிறது. ஆனால், அங்கு இருக்கும்படி

7th August 1954] [Sri K. V. Ramaswamy]

யான தொழிலாளிகளும் இதர மக்களும் அங்கு என்ன நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், அவர்களுக்குத் தண்ணீர் வசதியோ மற்ற எந்தவிதமான சுகாதார வசதியோ கிடையாது. பல இடங்களுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடிய அந்த மேட்டூர் அணைக்கட்டுப் பிரதேசத்தில் வாழும் மக்கள் குடிதண்ணீர்வசதி கூட இல்லாமலிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அங்குள்ள டவுன்ஷிப் கமிட்டியின் கவனக்குறைவுதான் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. சுகாதார வசதியைப் பார்த்தாலும் சரி அங்கு மிகமோசமாக இருக்கிறது. அங்குள்ள கக்கூஸ் மோசமாகவும் நரகத்திற்கு ஒப்பாகவும் இருந்தது. அவ்வளவு அநாகரீகமாக அது வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளிகள் வாழும்படியான அந்த இடத்தில் கக்கூசுகள் இவ்வளவு மோசமான நிலையில் இருந்தால், அவர்கள் எப்படி ஆரோக்யமாக வாழமுடியும்? அங்கிருக்கக்கூடிய மக்கள் குடிதண்ணீர் வசதியின்றி, சுகாதார வசதியின்றி மிக அலட்சியப்படுத்தப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் அங்கிருக்கக்கூடிய டவுன்ஷிப் கமிட்டியின் கவனக்குறைவுதான். அந்தக் கமிட்டியானது அங்குள்ள ஜனங்களுக்குப் பொறுப்பாளிகள் அல்ல. ஏனென்றால் அவர்கள் சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள். ஜனங்களுடைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்களாகவும், ஜனங்களுக்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருப்பவர்களாகவும் இருந்தால், நிச்சயமாக அந்த டவுன்ஷிப் கமிட்டியானது இதை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்யும். ஆகவே, இத்தகைய டவுன்ஷிப் கமிட்டி, சர்க்காரால் நியமிக்கப்படவேண்டும் என்பதை நான் ஆட்சேபிப்பதோடு, தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட தலைவர்தான் அதனுடைய நிர்வாக அதிகாரியாக இருக்கவேண்டும், சர்க்கார் நிர்வாக அதிகாரி கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU-PATHI:—“ Mr. Speaker, Sir, the various hon. Members who have spoken on this measure have expressed great dissatisfaction at the way in which the township is to be introduced. Sir, I have, in my statement, clearly expressed the view that this area is essentially a Government colony for the present. When a number of non-officials get settled in that area we can think of entrusting the administration to a non-official body. Until then, we must have a township there. With this object only, I have come forward to seek the leave of the House to make it into a township. I concede that it is only for the sake of administrative convenience, a township has been proposed on a temporary basis. I do not for a moment claim that this is the method to administer the area, especially in the age of democracy, in which people's representatives have to be at the helm of affairs in such matters. That is why I cannot resist with emphasis the view expressed by hon. Members that the area should be administered by people's representatives. For want of time, I only plead that this Bill may be ushered in as a temporary measure. There is already another township in existence and about which also there were not many good things said now. If people have been thinking of a township of Courtallam, I should say that it is a different matter. Anyway, if the township of Courtallam could be tolerated, I only plead hard that this township could also be tolerated. As I have already pointed out, this is only a temporary measure brought forward for administrative convenience. The Executive Engineer is there. However, the Government do not take control immediately. The two panchayats need not have jurisdiction over this area. I have already referred to this matter in my statement.”

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [7th August 1954]

“Hon. Member Sri Karuthiruman who spoke on the Bill referred to various ‘drawbacks’ and various ‘injustices,’ as he called them. He said that some of the ryots have been dispossessed and have not been given facilities to cultivate the lands that may fall within the proposed township. I concede that this question and other questions like the payment of adequate compensation, etc., will have to be carefully looked into.

“Hon. Member Sri Narayana Kurup also referred to the case of the so-called ‘dispossessed ryots.’ I only wish to point out that when a big measure like this is being ushered in there are likely to be many drawbacks and all of them have to be looked into. I do concede that they will have to be looked into. I would only like to say that the question of compensation and other matters will be attended to by this body as well. The Government will give instructions to this Committee to look into all those grievances and to set right hard cases that deserve consideration. Therefore, I only plead before this House and request the hon. Members to approve this measure which has been brought forward on a temporary basis. Let them give us time to revise our policy as a whole in this matter, if necessary, and to see whether we can do away with townships if it should be necessary, and bring forward a comprehensive measure which will be acceptable to all concerned and which will fit in with the democratic set-up. This is all I can say in defence with reference to the various criticisms offered by the hon. Members who have spoken on the Bill. I request the House to pass this Bill with tolerance. I would remember every word that has been said on the floor of the House. I shall try to bring in reformation on the existing state of affairs. With these words, I appeal to the hon. Members to take this Bill into consideration. Let us carry on for the present and take time to improve matters in course of time. Thank you, Sir.”

MR. SPEAKER :—“The question is—

‘That the Bhavanisagar Township Bill, 1954, be taken into consideration at once.’”

The motion was put and carried.

Clause 3.

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“Sir, I move the following amendment standing in my name :—

‘For the existing sub-clauses (1) and (2), substitute the following :—

“(1) For the purpose of administering the municipal affairs of the Bhavanisagar Township, a committee to be called the Bhavanisagar Township Committee (hereinafter referred to as Township Committee) consisting of eight members shall be constituted once in three years through election from among the employees and the local population.

7th August 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

(2) One of the members of the Township Committee shall be elected as its Chairman." " "

SRI P. RAMAMURTHI :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI K. V. RAMASAMY :—“ Sir, I move the following amendment standing in my name :—

' For the existing sub-clause (1), substitute the following :—

“(1) For the purpose of administering the municipal affairs of the Bhavanisagar Township, a committee to be called the Bhavanisagar Township Committee consisting of six members shall be elected by the employees and the local people.”

SRI T. S. ARDHANARI :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“ Sir, I move the following amendment standing in my name:—

In sub-clause (1), for the words "consisting of six members . . . non-officials", substitute the words "consisting of seven members who shall be elected by the adult inhabitants of the area having right to franchise under the Township".

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI A. RATNAM :—“ Sir, I move the following amendment standing in my name :—

‘ In sub-clause (1)—

“(a) for the words ‘six members’ occurring in lines 7 and 8, substitute the words ‘seven members’.

(b) for the word 'two' occurring in the last line, substitute the word 'three'."

SRI K. VINAYAKAM : —“ I second the amendment, Sir.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I move—

‘ In sub-clause (1)—

“(a) for the word ‘six’ occurring in lines 7 and 8, substitute the word ‘seven’.

(b) for the word 'two' occurring in the last line, substitute the word 'four'." " "

SRI K. V. RAMASAMY :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI K. V. RAMASAMY :—“ Sir, I move—

‘ For the existing sub-clause (2), substitute the following :—

" (2) One of the members of the Township Committee shall be elected to be its Chairman by the members," "

[7th August 1954]

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I move—

‘ For the existing sub-clause (2), substitute the following :—

“ (2) The State Government shall take steps—

‘ (a) to elect a Chairman of the Township Committee from among its members; and

(b) an Executive Officer (not being a member of the Township Committee) shall be appointed by the Township Committee, if it so thinks, in consultation with the State Government.” ’ ’ ’

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ I second the amendment, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Clause 3 as well as all the amendments are before the House for discussion.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ Are we not considering the Bill clause by clause? ”

MR. SPEAKER :—“ Yes. We have taken up Clause 3 for discussion. All these amendments are to that clause.”

3-50
p.m.

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த உறுதிமொழிக்குப் பிறகும் கூட இந்தத் திருத்தத்தைப் பிரேரிக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதென்றுதான் நான் கருதுகிறேன். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்களைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டியை நியமிப்பதில் எந்தவிதமான கஷ்டங்கள் இருப்பதாகவும், அதற்குள்ள காரணங்கள் என்னவென்பதையும் மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக் கூறவில்லை. அவகாசம் போதவில்லை என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்லலாம். இத்தனை வருஷகாலமாக இந்தப் பிரதேசம் நிர்வாக அதிகாரியின் நேரடியான நிர்வாகத்தின்கீழ் இருந்து வந்திருக்கிறது. இன்னும் ஆறு மாதகாலம் அவகாசம் எடுத்துக்கொண்டு விரிவான மசோதாவைக் கொண்டுவரலாம் அப்படிச் செய்வதில் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை. டவுன்ஷிப் என்ற வார்த்தைக்கே அருவருப்பு ஏற்படக்கூடிய முறையிலே மேட்டூர் டவுன்ஷிப்பின் நிர்வாகம் இருந்துவருகிறதென்பதைப் பற்றி மூல அங்கத்தினர்கள்—சர்க்கார்த் தரப்பு அங்கத்தினர்கள் உட்பட—பேசியதை மந்திரி அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். நியமிக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய காலத்தில் உயர்தர அதிகாரிகளாகவே நியமிக்கப்படுகிறார்கள். உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தினர்கள் என்று சொல்லும்போது யாராவது இரண்டு கண்டிராக்டர்கள்—அதிலும் எக்ஸிக்யூடிவ் இன்ஜினீருக்கு வேண்டியவர்களாகப் பார்த்து—நியமிக்கப்படுவார்கள். மேட்டூர் டவுன்ஷிப் கமிட்டியில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் கிட்டத்தட்ட அப்படித்தான் இருக்கிறார்கள். டவுன்ஷிப் கமிட்டியில் நியமனம் வேண்டுமென்பதற்காக கண்டிராக்டர்கள் கதர் சட்டை போட்டுக்கொள்வார்கள். காங்கிரசிலே சேர்ந்து கமிட்டியில் அங்கத்தினர்களான சில கண்டிராக்டர்களை நான் பார்க்கக்கூடிய சந்தர்ப்பமும் ஏற்பட்டது. அப்படிப்பட்ட டவுன்ஷிப் கமிட்டியானது உண்மையிலேயே மக்களுடைய பிரதிநிதியாக இருந்து, ஜனங்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்கக்கூடிய கமிட்டியாக இருக்கமுடியாது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்று

7th August 1954] [Sri. M. Kalyanasundram]

கொள்ளவேண்டும். இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவர அவகாசம் வேண்டுமென்றால் ஆறு மாத காலம் வேண்டுமானாலும் இந்தச் சபை அனுமதிக்கலாம். சட்டமியற்றக்கூடிய காலத்தில் செவ்வையாகச் செய்யவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே, என்னுடைய திருத்தத்தை நான் பிரேரித்திருக்கிறேன்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ இந்தத் திருத்தத்தை நான் 3-53 ஆதரிக்கிறேன். இந்த மசோதாவின் அடிப்படையான போக்குக்கு எதிராக இந்த அசெம்பிளியில் கிளப்பப்பட்ட குரல்கள்—எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் எதிர்ப்புகள் கிளப்பப்பட்டன—எல்லாவற்றையும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தும் கனம் மந்திரி அவர்கள் பிரசங்கத்திற்குப் பிறகு, அதை எதிர்த்துப் பேசுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும்கூட அவர் ஆரம்பத்தில் கொடுத்திருக்கக்கூடிய காரணங்களைப் பார்த்தால் அவருடைய பதில் அவ்வளவு தூரம் சரியானதாக இருக்காது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“ பவானிசாகரத்திற்கு டவுன்ஷிப் கமிட்டி வைப்பது என்று சொன்னால் டவுன்ஷிப் கமிட்டியின் பிரதானமான வேலை என்ன? அங்கு இருக்கும் படியான சர்க்கார் சொத்துக்களைப் பாதுகாப்பது அல்ல அதனுடைய வேலை. சர்க்காருடைய சொத்துக்கள் வீடுகளாக இருக்கும் அல்லது பாக்கரிகளாக இருக்கும். அவைகளைப் பாதுகாப்பது அல்ல டவுன்ஷிப் கமிட்டியின் நோக்கம். டவுன்ஷிப் கமிட்டியின் நோக்கமும் வேலையும் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால் அங்கு வசிக்கும் ஜனங்களுடைய சாதாரண வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அத்தியாவசியமான விஷயங்கள்—அதாவது முனிசிபல் விவகாரங்கள்—இவைகளைப்பற்றி கவனிப்பதுதான் அவர்களுடைய நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். அப்படி இருக்கக்கூடிய கமிட்டியானது அதிகாரிகளைக்கொண்டு நியமிக்கப்பட்டிருந்தால் அதன் விளைவுகள் என்ன ஆகும் என்பதை நாம் ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அங்கு இருக்கக்கூடியவர்கள் யார்? வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகளும், சர்க்கார் குமாஸ்தாக்கள் போன்ற சிப்பந்திகளும் தான் அங்கு இருக்கிறார்கள். மேல் அதிகாரிகளைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அந்த அதிகாரிகள் ஏதாவது தவறு செய்தால், அவர்களிடத்தில் போய் அங்குள்ள சிப்பந்திகள் முறையிடுவதற்கு பயம் ஏற்படும். மேலே சென்று முறையிட்டால் தங்களுடைய உத்தியோகத்திற்கு ஏதாவது ஆபத்து ஏற்படுமோ என்ற பீதி ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருக்குமேயல்லாது தொழிலாளிகள் அவர்களிடத்தில் சென்று முறையிட்டாட்டார்கள். குமாஸ்தாக்களும், தொழிலாளிகளும் அதிகாரிகளைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியிடம் முறையிட்டுக்கொள்வதற்கு அஞ்சுவார்கள். ஆகவே, அதிகாரிகளைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அங்கு ஒரு நிமிஷத்திற்கு வைப்பதுகூட சரியல்ல. அப்படிச் செய்தால், எந்த மக்களுக்காக இந்தக் கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறதோ, அந்த மக்களுடைய நலன்கள் கவனிக்கப்படும் என்பதற்கு எந்த விதமான உத்தரவாதமும் இருக்க முடியாது. அதற்கு நேர்மாறான விளைவுகள்தான் ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

“ கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறும் காரணம் என்ன?

“ Many of the buildings are likely to be in the occupation of Government departments and Government staff and it is rather unnecessary and inappropriate that a Government colony consisting almost entirely of Government lands and property should be under the administration of a panchayat or panchayats, especially in the early stages before permanent non-official settlers come to the place and establish themselves.

அதாவது, உத்தியோகப்பற்றற்ற மற்ற ஜனங்களெல்லாம் இந்த இடத்திற்கு வந்து குடியேறுகிறவரையில், இந்த மாதிரியான ஒரு கமிட்டி அந்த இடத்தில் இருக்கவேண்டும், என்று சொல்லிவிட்டார். ஆகவே, உத்தியோகப்பற்றற்ற ஜனங்கள் பெருவாரியாக அந்த இடத்தில் வந்து குடியேறுகிறவரையில் இப்படிப்பட்ட ஒரு கமிட்டி அங்கே இருக்கும் என்பது அவருடைய பேச்சிலிருந்து தெள்ளத்தெளிவாகத் தெரிகிறது.

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

[Sri P. Ramamurthi]

[7th August 1954]

“மேட்டூர் டவுன்ஷிப்பைப்பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். மேட்டூர் அணைக்கடியது 1926-வது வருஷத்திலே என்று நினைக்கிறேன். அதற்குப் பிறகு 1930-32-ம் வருஷத்தில் அங்கு ஒரு கமிட்டி ஏற்பட்டது. இன்றைக்குக்கூட அங்கு வேலை செய்யும்படியான உத்தியோகஸ்தர்களைத்தவிர, சர்க்கார் சிப்பந்திகளைத்தவிர, உத்தியோகப்பற்றற்றவர்கள் இன்றைக்கும் அங்கு மெஜாரிட்டியாக இருக்கவில்லை. ஆகவே, இந்த ஷரத்தின் அடிப்படையிலே பவானிசாகரத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கமிட்டி ஏற்படுத்தப்படும் என்பது சர்க்காருடைய கொள்கையாக இருக்குமானால், நான் நிச்சயமாகக் கூறுகிறேன், மேட்டூரில் எப்படி ஒரு கமிட்டி இன்னும் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லையோ, அதைப் போலவேதான் பவானிசாகரத்திலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கமிட்டி ஏற்படப்போவதில்லை. இந்த இடங்களிலே கண்டிராக்டர்களைத் தவிர, பாக்கி இருக்கக்கூடிய உத்தியோகப்பற்றற்ற ஜனங்கள் அதிகமாகக் குடியேறப்போவதில்லை. சர்க்கார் சிப்பந்திகள், தொழிலாளிகள்தான் அங்கு பெருவாரியாக வசிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய சுகாதார வசதிகள், குடி தண்ணீர் வசதிகள் போன்ற முனிசிபல் லிவ்காரங்களைக் கவனிப்பது தேர்ந்தெடுக்கப்படாத கமிட்டியினால் ஆகக்கூடிய காரியம் அல்ல. மந்திரி அவர்களுடைய வாதுமானது அவர்களை இழிவுபடுத்துவதாக இருக்கிறதேயொழிய, அவர்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையைச் செய்வதாக இருக்காது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I have moved three amendments by which I wish to bring five points for the consideration of the Government. The first point is with regard to the election of the Committee. Many hon. Members have given expression to the sentiment and the right demand of the people that it should be an elected body. So, I am not going to repeat anything upon that. I wish to say that I fully endorse the views expressed on the floor of the House. I shall pass on to the other points raised by my amendments, especially those relating to the appointment of the Executive Officer and increasing the number of non-official members, because I know from my past experience of the speeches and statements made by Hon. Ministers that the demand of the House that there should be an elected body is not going to be accepted by the Government for some flimsy reason or other.

“ Sir, I do not see any reason why the Government should think of imposing a Chairman on the six nominated members. These members themselves are nominated by the Government. Therefore, I do not see the reason why these nominated members should not be allowed to elect a Chairman from amongst them. Even that the Government are not willing to allow. They want to impose a Chairman selected by them.

“ Another thing is with regard to the appointment of the Executive Officer. I am against the principle of Government appointing the Executive Officer. From our experience with regard to the administration of the various panchayats in Malabar, we know that the appointment of Executive Officers in certain cases is not at all warranted. In the case under discussion, it is possible that the Township Committee may think that there is no

7th August 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

need for an Executive Officer at all. In such a case, the Township Committee should have free scope and an Executive Officer should not be imposed upon this Township Committee when the Committee thinks it unnecessary. When the Committee itself thinks it necessary, then they may themselves appoint an officer. Therefore, the power of appointment of an Executive Officer should be vested in the Township Committee and not in the Government. Of course, the Committee can have consultations with the Government in this matter.

“ Again, with regard to the non-official members in the Committee, it is provided that there shall be only two non-official members out of the six. I would like to say that the non-official members of the Committee should at least be allowed to be in a majority over the officials. Only with this view, I have moved my amendment suggesting the substitution of the word ‘four’ for ‘two’ occurring in the last line of sub-clause (1). I hope the Government will accept my amendment in the light of the arguments I have set forth above.”

* SRI A. RATNAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 4 p.m.
இப்பொழுது இந்த பவானிசாகர் டவுன்ஷிப் கமிட்டியில் ஆட்சியாளரால் நியமிக்கப்பட்டவர்களால் இந்த இடம் பராமரிக்கப்படும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த மசோதாவை கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவானது ஜனநாயக அடிப்படையிலே இல்லாதிருந்தபோதிலும், இதை வரவேற்க வேண்டியதாயுள்ளது. அரசாங்கத்தாரால் நியமிக்கப்படும் இந்தக் கமிட்டியில் அறு நபர்கள் இருப்பார்கள், அவர்களில் நான்கு பேர்கள் உத்தியோகஸ்தர்களாகவும் மற்ற இரண்டு நபர்கள் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களாகவும் இருப்பார்கள். ஜனநாயக முறைப்படி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல், இவர்கள் எல்லோரும் ஆட்சியாளர்களுக்கு வேண்டியவர்களாகவும், உறவினர்களாகவும் இருப்பார்களே தவிர வேறு எந்தவிதமான மாறுபாட்டையும் காணமுடியாது. இப்பொழுது ஏற்படப்போகும் புதிய நகரத்திலே செய்யவேண்டிய காரியங்கள் பல இருக்கின்றன. ரோடு வசதி, கல்வி வசதி, தண்ணீர் வசதி, விளக்கு வசதி போன்ற அத்தியாவசியமான வசதிகளைச் செய்தாகவேண்டும். நெருப்பு பிடித்தால் அதை அணைப்பதற்கு, தீ அணைக்கும் வண்டிகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். இப்படியெல்லாம் செய்யும் காலத்தில் ஒரு சிலர்தான் எல்லா வசதிகளையும் பெறமுடியும் தவிர, பெரும்பாலான பாட்டாளி மக்களுக்கும், பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் ஒருவிதமான நன்மையும் ஏற்படப்போவது கிடையாது. கன்ட்ராக்டர்களாக அமர்த்தப்பட்ட பெரும் பணக்காரர்களெல்லாம் மெம்பர்கள் ஆவார்கள். அவர்களின் உதவியைக்கொண்டு ஒரு சிலர் வேண்டியவைகளெல்லாம் பெறுவார்கள். இதில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கெல்லாம் தொழிலாளிகளும் ஏழைகளும் தான். இந்த டவுன்ஷிப் கமிட்டி ஏற்படுத்தவதில் முக்கியமாக ஆட்சியாளர்கள் கவனிக்கவேண்டியது என்னவென்றால் ஏழைகளைக்கொண்டும், பாட்டாளி மக்களைக்கொண்டும் உருவாக்கப்போகும் இந்த நகரத்தில், அவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படக்கூடிய வகையில் திருத்தங்கள் செய்யவேண்டும். யாருடைய உழைப்பினால், நெற்றி வியர்வையினால் ஜனநாயகத்தின் பெயரால் இந்த டவுன்ஷிப் உருவாக்கப்படுகிறதோ அவர்கள், அந்தப்பாட்டாளி மக்களை, உதாசீனப்படுத்தக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிராமங்களை நகரமாக்குவதென்றால் ஆயிரக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான பணம் செலவழிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. இது சாதாரண காரியமல்ல. இங்கு வசிக்கும் ஜனத்தொகை விகிதாசாரத்திற்கு ஏற்றவண்ணம் அவர்களுக்கு இடவசதியும், மற்ற வசதிகளும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். வீடுகள் அமைக்கப்படுவதிலும், ரோடுகள் போடுவதிலும் கான்ட்ராக்டர்கள்தான் கொள்ளை அடிக்கப்

[Sri A. Ratnam]

[7th August 1954]

போகிறார்கள். இந்தக் கண்டிராட்டர்கள் பணக்காரர்களுக்கு மட்டும் உதவி செய்யாமல் ஏழைகளையும் கவனிக்குமாறு செய்யவேண்டும். ஏழைகளின் குரலை உதாசீனப்படுத்தலாகாது. அவர்களை நல்ல முறையில் நடத்தி னால்தான் ஜனநாயக ஆட்சிக்கே நன்மதிப்பு ஏற்படும்.

“இந்த டவுன்ஷிப் கமிட்டியில் இரண்டு உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களை சேர்க்கப்போகிறார்கள். இதனால் ஒருவிதமான நன்மையும் ஏற்படப்போவ தில்லை. இதில் அமர்த்தப்படும் நபர்களெல்லாம் ஜனநாயக முறைக்கு முர ணை ஆட்சியாளர்களால் நியமிக்கப்பட்டபோகிறார்கள். ஆகவே ஜனநாயகம் நாட்டில் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பும் எவ்விதமானவர்களின் ஆசை, அந்த அதிகாரத்தை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பிரதிநிதிகளுக்குத் தான் கொடுக்கப்படவேண்டும். இந்த அங்கத்தினர்கள் அரசாங்கத்தினரால் நியமிக்கப்படுவதை விட மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தால், எல்லோருக்கும் ஏற்ற பலன் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன். மேலும் இந்தக் கமிட்டியில் நான்கு பேர்கள் உத்தியோகஸ்தர்களும், இரண்டு பேர் கள் உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களாகவும் இருக்கப்போகிறார்கள். இந்த இரண்டு நபர்கள் என்பதை மூன்று நபர்களாக மாற்றினால் நன்றாயிருக்கும். அப்பொழுது உத்தியோகப்பற்றற்றவர்கள் மூன்றுபேராக இருப்பார்கள். அவர்களிலே ஒருவர் தலைவராக இருக்கலாம். இவ்விதமாக உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் மூன்று பேர்களாக இருந்தால் ஜனங்களுக்கு நன்மையான காரியங்களைச் செய்யமுடியும் என்று கருதுகிறேன். ஆதலால் இந்தத் திருத்தத்தை ஜனங்களின் நன்மையைக் கருதி ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

4-10
p.m.

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU-
PATHI:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, while I oppose all the amendments before the House, I wish to assure hon. Members that the principles they have enunciated will be borne in mind when I bring in a comprehensive legislation affecting all townships inclusive of Mettur. Very soon it will be brought and the elective principle which is clamoured for so much by the members will be introduced in that legislation. (An hon. Member: ‘What about Courtallam?’). Courtallam stands on a different footing. This is a Government colony and when I bring in that comprehensive Bill, I shall bear in mind all the very nice suggestions, very good suggestions, that hon. Members have made here.”

DEPUTY SPEAKER:—“I shall now put all the amend-
ments to vote. The question is—

‘For the existing sub-clauses (1) and (2), substitute the following:—

“(1) For the purpose of administering the municipal affairs of the Bhavanisagar Township, a committee to be called the Bhavanisagar Township Committee (hereinafter referred to as Township Committee) consisting of eight members shall be constituted once in three years through election from among the employees and the local population.

(2) One of the members of the Township Committee shall be elected as its Chairman.”

The amendment was put and lost.

7th August 1954]

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

For the existing sub-clause (1), substitute the following :—

" (1) For the purpose of administering the municipal affairs of the Bhavanisagar Township, a committee to be called the Bhavanisagar Township Committee consisting of six members shall be elected by the employees and the local people." "

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

In sub-clause (1), for the words " consisting of six members . . . non-officials ", substitute the words " consisting of seven members who shall be elected by the adult inhabitants of the area having right to franchise under the Township " ? " "

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

In sub-clause (1)—

" (a) for the words ' six members ' occurring in lines 7 and 8, substitute the words ' seven members '.

(b) for the word ' two ' occurring in the last line, substitute the word ' three '." "

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

In sub-clause (1)—

" (a) for the word ' six ' occurring in lines 7 and 8, substitute the word ' seven '.

(b) for the word ' two ' occurring in the last line, substitute the word ' four '." "

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

For the existing sub-clause (2), substitute the following :—

" (2) One of the members of the Township Committee shall be elected to be its Chairman by the members." "

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

For the existing sub-clause (2), substitute the following :—

" (2) The State Government shall take steps—

(a) to elect a Chairman of the Township Committee from among its members; and

[Deputy Speaker]

[7th August 1954]

(b) an executive officer (not being a member of the Township Committee) shall be appointed by the Township Committee, if it so thinks, in consultation with the State Government. ' ' ' "

The amendment was put and lost.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4.

DEPUTY SPEAKER:—"There is an amendment given notice of by Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"I am not moving that amendment."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"I think the amendment will improve the language of this sub-clause. The hon. Member can move it."

SRI K. VINAYAKAM:—"On a point of order, Sir. The hon. Member has stated categorically that he is withdrawing it. Now pressure is being brought upon him by the Minister in charge of the Bill. It is not in order."

DEPUTY SPEAKER:—"There is no question of withdrawing here. It is no point of order. The hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar may move his amendment."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"Sir, when I read this Clause I thought of the word 'applicable' and felt that it would be more appropriate here than the word 'applied'. Later when I referred to the previous Acts on townships, I saw the word 'applied' used there and thought that I, in conformity with the wording found in those Acts, need not move my amendment. Since, however, I feel that the word 'applicable' would be more appropriate, I move—

'In sub-clause (2) (a), for the word "applied", substitute the word "applicable".' "

The amendment was duly seconded.

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"I accept the amendment."

DEPUTY SPEAKER:—"The question is—

'In sub-clause (2) (a), for the word "applied", substitute the word "applicable".' "

The amendment was put and carried.

Clause 4, as amended, was put and carried.

Clause 5 was put and carried.

7th August 1954]

Clause 6.

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ Sir, I move—

‘ Number the existing Clause 6 as sub-clause (1) of that Clause, and insert the following as sub-clause (2) :—

“ (2) All notifications and orders made under this Act shall as soon as possible after it is made be placed on the table of the Legislative Assembly for fourteen days, and shall be subject to such modification whether by way of repeal or amendment as the Legislative Assembly may make during the session in which it is so laid.” ’ ’ ’

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Sir, I second the amendment.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ Number the existing Clause 6 as sub-clause (1) of that clause, and insert the following as sub-clause (2) :—

“ (2) All notifications and orders made under this Act shall as soon as possible after it is made be placed on the table of the Legislative Assembly for fourteen days, and shall be subject to such modification whether by way of repeal or amendment as the Legislative Assembly may make during the session in which it is so laid.” ’ ’ ’

The amendment was put and carried.

Clause 6, as amended, was put and carried.

SCHEDULE.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, I move—

‘ In item (ii)—

‘ (a) between the words ‘ northern portion of S. No. 77 ’ and the figure ‘ 399 ’, insert the words ‘ to be demarcated by the Government before the appointed date ’ ;

(b) for the letters ‘ S. No. ’, substitute the letters ‘ S. Nos. ’

(c) between the figures ‘ 77 ’ and ‘ 399 ’, insert the word ‘ and ’ ;

(d) after the figures ‘ 416 ’, insert the words ‘ to be demarcated by the Government before the appointed date ’ ;

(e) before every word indicating a direction, insert the article ‘ the ’ ;

(f) between the description of the eastern boundary and that of the southern boundary, insert the word ‘ and ’ ;

(g) at the end of the description of the southern boundary, add the words ‘ of Bhavanisagar ’ ;” ’

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [7th August 1954]

These are minor amendments. It is said in the schedule ' . . . survey numbers 55 to 64, 66 to 76 and northern portion of survey number 77'. 'Northern portion' is an undefined term. It may be half cent or one-fourth of a cent or even 200 acres. It may be demarcated in so many ways. Mathematicians may know it. If a shorter length is taken on the eastern side, a longer length will have to be taken on the western side to get a particular extent. Therefore, 'northern portion' is indefinite and power should be given to the Government to demarcate it. Otherwise, there will be no authority for the Government to demarcate it later on. So, I suggest 'northern portion to be demarcated by the Government before the appointed date.'

"Then, the northern portion, as the provision reads at present, seems to include all the survey numbers mentioned in the schedule. It is not, however, clear. If all survey numbers are included the Hon. the Minister must make it plain. Or, if only survey number 77 is included, it should also be made clear.

"There are one or two grammatical blunders inadvertently made. If they are corrected, it would be all right. When words denoting directions are used, the article 'the' is always inserted before those words. It is not there in the Bill. Perhaps it is a printer's devil.

The last line in the schedule reads: ' . . . village and the dam line and waterspread area'. Which waterspread area is meant is not known. It is vague. When we frame an Act, every thing should be properly described. Therefore, I have suggested 'of Bhavanisagar', where the southern boundary is described."

SRI P. RAMAMURTHI :—"Sir I second the amendment."

(At this stage, Mr. Speaker occupied the Chair.)

4-20 P.M. * THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"Sir, this amendment is not necessary as already the demarcation is there. The dam line is a specific line from where they could calculate. Improving the present clause by including survey numbers and all that would create complications. Therefore I would request the hon. Member to withdraw his amendment."

The amendment was by leave of the House withdrawn.

The Schedule was put and carried.

951 Clauses 2, 1 and the Preamble were put and carried.

952 * THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"Mr. Speaker, Sir, I move—

953 That the Bhavanisagar Township Bill, 1954, as amended, be passed into law."

7th August 1954] [Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

"I thank the hon. Members for the enlightened criticisms they have made on the floor of the House. I once again assure them that I will bear in mind all the relevant criticisms and ere long I will try to bring in a comprehensive legislation including the Mettur Township Act so as to introduce the elective principle for which there was a clamour in this House. I think, the hon. Member Sri Vinayakam was harping on the idea that Mahabali-puram be made into a township. I do not know on what pattern he wants it. Anyhow that will be considered. I will look into it and do the needful in the matter when bringing in the comprehensive legislation. With these few words, I thank the hon. Members, and request that the Bill be passed into law."

MR. SPEAKER :—"The motion is—

'That the Bhavanisagar Township Bill, as amended, be passed into law.'

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எங்களுடைய திருத்தத்தின் மூலமாக யோசனையெல்லாம் கொடுத்தோம். தற்சமயம் ஏதோ அதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்றும் விரிவான சட்டம் வரப்போகிறது அப்பொழுது இதைப்பற்றி எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்றும் மந்திரி அவர்கள் உறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"உறுதி கொடுக்க வில்லை. கொண்டு வருவதற்கு யோசிக்கிறோம் என்றுதான் சொன்னார்."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"அது உறுதி மொழிதான். ஆனால் கொண்டுவரமாட்டார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். அந்த நிலைமையில்தான் எங்களுக்கு பயம் இருக்கிறது. இந்த சமயத்தில் நான் சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உறுதி மொழியை நிறைவேற்றினாலும் சரி நிறைவேற்றாவிட்டாலும் சரி, அதைப்பற்றி பின்பு பார்த்துக்கொள்ளலாம். நியாயமான முறையில் சில யோசனைகளைச் சொல்ல எழுந்திருக்கிறேன். ஆறு பேர்கள் கொண்ட கமிட்டியை இப்பொழுது நியமிக்கப் போகிறார்கள். அதில் இரண்டு பேர்கள் உத்தியோக பற்றற்றவர்கள். நான்கு பேர்கள் உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள். உத்தியோகத்தில் இருக்கக்கூடிய நான்கு பேர்களை நியமிக்கக்கூடிய காலத்தில் ஒவ்வொரு இலாகாவாரியாக உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவேண்டும். மேல் அதிகாரிகளிலிருந்தும் நியமிக்கவேண்டும், சிப்பந்திகளிலிருந்தும் நியமிக்கவேண்டும். அதாவது சிப்பந்திகளுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அத்துடன் உத்தியோகப்பற்று இல்லாதவர்களை நியமிக்கும்போது கண்டிராக்டர்களை நியமிக்கக்கூடாது. பொது ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக்கவேண்டும் என்ற யோசனையைக் கூறிக்கொண்டு இதையாவது ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"Sir, I shall certainly bear in mind the suggestions that have been made by the hon. Member."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That the Bhavanisagar Township Bill, as amended, be passed into law.'

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.